

Sygn. akt II CZ 49/06

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
przeciwko A.N. i T.N.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego A.N. i T.N.

przeciwko B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2006 r.,

zażalenia pozwanych (powodów wzajemnych)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 lutego 2006 r., sygn. akt [...]

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny działając na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, uznając, że skarżący nie złożyli wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Stwierdził, że rozważania zawarte we wskazanym w skardze kasacyjnej akapicie mogłyby wprowadzić stanowiąc uzasadnienie wniosku, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. ale tylko wówczas, gdyby skarżący taki wniosek w niniejszej sprawie złożyli.

W zażaleniu pozwanych (powodów wzajemnych) zarzucono, że akapit zamieszczony na str. 5 skargi kasacyjnej zawiera okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a sam brak formuły: „wnoszę o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania” nie może prowadzić do absurdalnego wniosku o niewyrażeniu woli co do przyjęcia skargi do rozpoznania w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c. Zdaniem żalących powołanie argumentacji uzasadniającej wniosek zawiera uzasadnienie żądania rozpoznania kasacji. Skarżący - z powołaniem się na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego – podkreślają, że w ramach przedsądu muszą być respektowane zasady sprawiedliwości proceduralnej, a działania sądu muszą się mieścić w ramach proceduralnej poprawności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym jest, że przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga, aby skarga kasacyjna zawierała zarówno wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, jak również uzasadnienie tego wniosku. Rację ma jednak strona żaląca, że sformułowanie zamieszczone na str. 5 skargi kasacyjnej (k. 1046): „Potrzeba rozpoznania skargi kasacyjnej ... wynika z faktu ...”, pozwala uznać je za stanowiące wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Odmienne stanowisko Sądu Apelacyjnego nie zasługuje na aprobatę, zważywszy że zawarte w omawianym akapicie skargi rozważania Sąd ten kwalifikuje w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jako mogące stanowić uzasadnienie wniosku.

Trudno zatem wyobrazić sobie poprawną logicznie sytuację, w której Sąd pozytywnie przesądza o zamieszczeniu w skardze kasacyjnej uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, przy równoczesnym stwierdzeniu braku istnienia samego wniosku, którego uzasadnienie zostało wyartykułowane. Przez wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należałoby rozumieć zamieszczone w skardze kasacyjnej każde stanowcze żądanie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nawet jeśli *expressis verbis* nie zostało w nim użyte słowo „wniosek”. Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie nie podziela stanowiska wyrażonego w uzasadnieniu postanowienia SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/0/5, OSNC 2006/4/75, z którego zdaje się wynikać nadmiernie stanowcze akcentowanie wymogu, by skarga kasacyjna zawierała sformułowanie wskazujące, że jest to „wniosek”, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Wobec zasadności zażalenia Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji działając na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c., znajdującemu odpowiednie zastosowanie z mocy art. 394¹ § 3 k.p.c. do postępowania zażaleniowego toczącego się przed Sądem Najwyższym.